एष्यन्-न्ती-ती,	आययिष्यन्-न्ती-ती,	ईषिषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	आययमानः,	आयषिष्यमाणः ;
ईः—इयौ-इयः ;	—	—
[A]ईतः-तम्-तवान्,	आयितम्-तः,	ईषिषितः-तवान् ;
अयः, आयः,	ईषिषिषुः,	आयिययिषुः ;
एतव्यम्,	आयितव्यम्,	ईषिषितव्यम् ;
अयनीयम्,	आयनीयम्,	ईषिषणीयम् ;
एयम्, उपेयम्[B],	आय्यम्,	ईषिष्यम् ;
ईषदयः, दुरयः, स्वयः ;	—	—
ईयमानः,	आय्यमानः,	ईषिष्यमाणः ;
अयः,	आयः,	ईषिषः ;
एतुम्,	आयितुम्,	ईषिषितुम् ;
ईतिः,	आयना,	ईषिषिषा ; } आयिययिषा ; }
अयनम्,	आयनम्,	ईषिषणम् ;
ईत्वा,	आयित्वा,	ईषिषित्वा ;
समीय-प्रतीय,[C]	समाय्य,	समीषिष्य ;
आयम् २, } ईत्वा २, }	आयम् २, } आयित्वा २, }	ईषिषम् २ ; } ईषिषित्वा २. }

(78) "ईक्ष दर्शने" (I-भ्वादिः-610. सक. सेट्. आत्म.)

ईक्षकः-क्षिका,	ईक्षकः-क्षिका,	[1]ईचिक्षिषकः-षिका ;
ईक्षिता-त्री,	ईक्षयिता-त्री,	ईचिक्षिषिता-त्री ;
—	ईक्षयन्-न्ती,	ईक्षयिष्यन्-न्ती-ती ;

1. 'कुहोश्चुः' (7-4-62) इत्यभ्यासस्य चुत्वम् ।

A. 'इदं वचोऽनुचरमाण ईते तस्मिन् स्वमादाय शिशुं निकाय्यम् ।' **वासुदेवविजये** — 2-20. **ईते** इति क्तान्तात् सप्तमी ।

B. 'ई गताविति धातोर्यत्, तस्मादेयमिति स्थिते । 'एङी'ति पररूपे स्यादुपेयमिति न त्विणः ॥' इति **प्रक्रियासर्वस्वे** (पृ. 80).

C. '**प्रतीय** सा पूर्वदृशे जनेन यौर्भानुशीतांशुविनाकृतेव । राजन्यनक्षत्रसमन्विताऽपि शोकान्धकारक्षतसर्वचेष्टा ॥' भ. का. 3-19.